

- صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول :** محمد حسن روزی طب
- سردبیر:** حسام الدین برومند
- معاون فنی:** محمدملاعلی اکبری
- دبیران:** مصطفی عبوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور(اقتصادی)
- مصطفی وثوق کیا(فرهنگی)

ایران

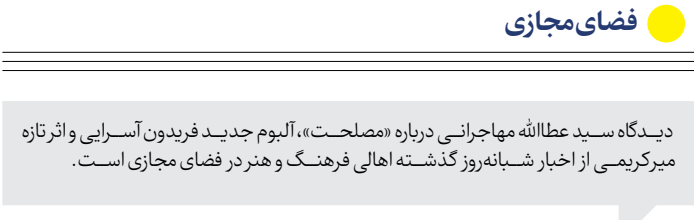

سخن‌روز

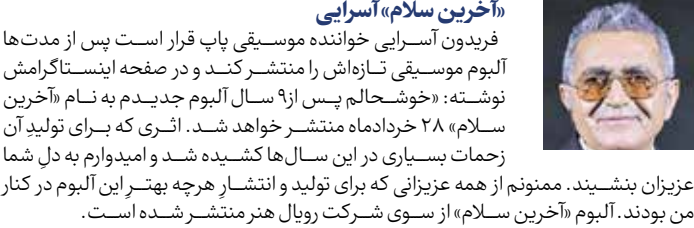
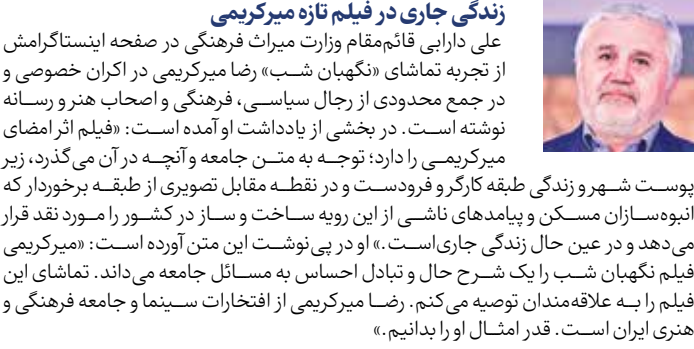
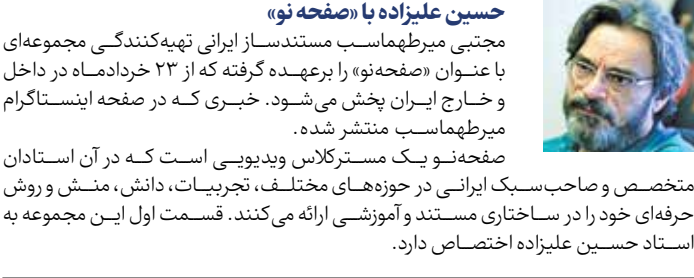
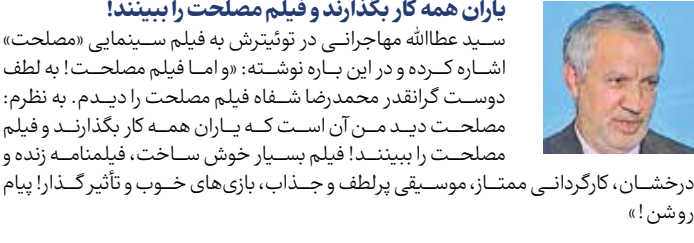
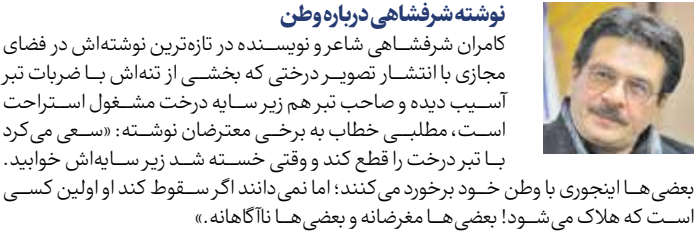
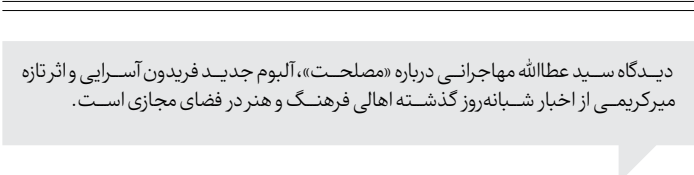
حضرت علی(ع) می‌فرماید:

خوشا به حال آن کس که در نامه عملش در زیرهرگناه یک استغفار ثبت شده باشد.

بحارالانوار جلد ۵ صفحه ۳۳۹

فضای مجازی

- آزاده سهرابی (اجتماعی) « بنفشه غلامی(جهان)
- لیدا فخری(اندیشه) « محمدرضا عزیزی(گزارش)
- زهررا کشوری(زیست‌بوم) « سعید زاهدیان(ورزشی)
- مهدی کلهرزاد(اجرایی)
- حجت حکیمی (صفحهٔ‌آرایی)
- محسن جانی پور (ویراستاری) « ابوالفضل نسایی (عکس)

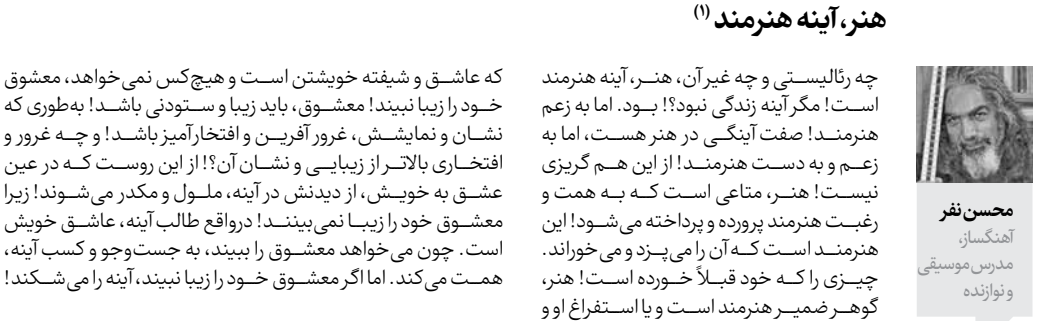
نقل قول

۲۰ دقیقه قرآن خواندن شما ۲۰ سال تبلیغات وهابیت را پاک کرد

در یکی از سفرهای خارجی که به یکی از کشورهای آفریقایی داشتیم مفتی آن کشور گفت که ۲۰ دقیقه قرآن خواندن شما ۲۰ سال تبلیغات وهابیت را در ذهن ما پاک کرد.
وقتی بچه‌های ما می‌رفتند در کشورهای خارجی بین کسانی که ما را قبول نداشتند و ما را متهم می‌کردند به اینکه شما اصلاً قرآنتان با ما فرق می‌کند؛ یک تلاوت خوب انجام می‌دادند، خیلی برایشان عجیب بود.
یادم است یک سالی استاد منضوری داشت تلاوت می‌کرد؛ آقای منضوری بچه آبادان است، یعنی تپیش به بچه‌های کشورهای عربی می‌خورد.
خیلی هم خواندنش آنجا مؤثر بود، صدای تیز و زنگ‌دار، می‌شکافت، عده‌ای جمع شده بودند که تـواز ایران مزـد می‌گیری که برایشان قرآن بخوانی که بگوینی مثلاً ایران قاری دار، ایران اینجوری و …
آقای منضوری هرچه قسم می‌خورد می‌گفت به‌خدا من ایرانی‌ام آنها باورشـان نمی‌شد و باز هم گفتند آقا تو هرچی هم بگوینی ما قبول نمی‌کنیم.

| بخشی از صحبت‌های این قاری و مدرس تلاوت قرآن با تسنیم

آینه چون روی تو نبودراست / خود شکن آینه‌ش شکستن خطاست!
اما چه کسی معشوق را می‌شکند؟! شکستن آن، شکستن خود است و هیچ‌کس آن را شکستن نتواند. مگر معشوق بهتر و زیباتری باشد! و چه کسی بهتر و زیباتر از خود و خویشان است؟! هیچ‌کس. مگر!!! مگر کی؟! مگر خدا!! اگر کسی بتواند از خود سفرگ کند و برون رود، می‌تواند به خدا رود! به سوی او! رسیدن به او، معشوق دوم، زیباترین و بهترین، بسیار دشوار و گران است! ولی به همان اندازه، شیرین و جذاب و مطلوب. بهای او، خود است! اگر از خود گذشتی و رفتی، او را می‌بینی و همت رسیدنش را می‌یابی! از خود گذشتن و رفتن، بهای گزاف و گمراه‌شکنی است. هیچ‌کس نمی‌تواند آن را مقدر کند! تقدیر آن، ناممکن است. مگر! مگر چی؟! مگر آنکه خدا کمک کند! چگونه؟! این گونه که او هم ترا بخواند! اگر او تو را بخواند، طلاقـت را از خودت می‌گیرد!! تو خود نمی‌توانی خود را طلاق دهی!! مگر او طلاق دهد! چگونه؟! این گونه که تو را بخواند! اگر بخواند، طلاقـت را می‌گیرد! طلاقـت می‌دهد.

چون عاشقت می‌شود! پس قاضی و شاکـی و عاشق و معشوق، اوست! چرا در قاطبه جهانی، برای معدودی هم چنین نمی‌شود؟! زیرا عشق به خود، بسیار جذاب و دلنشین است! و دست داشتن از آن، میسر همگان نیست! پس قاطبه بشر، مشغول و سرگرم بدان هستند و نیز محکوم بدان! محکوم را جز جرای محکومیت، چه کار؟! محکومیتش را باید تحمل کند! دوره محکومیتش چقدر است؟ تمام عمر! زیرا محکمش، حبس ابد است! تا ابد در این زندان در بند است. زندان خویش! منتها، زندانی که خودش، پناهگاه خویش می‌داند. گلختی که گلشنش است! جهنمی که پشتش می‌داند. او مبتلا به عشقی ابدی است، عشقی عمیق و واقعی! عشق به خویش! عزیزترین موجود زندگیش، ترک او، معادل با هلاکت است. چه کسی چنین معشوقی را ترک می‌کند؟! معشوقی که قاتل است! معشوق قاتل؟ کسی که در آینه به‌جای خود، خدا را ببیند! آینه‌ای خدا نما را بنگرد! پس پیش از آنکه او را ببیند، باید آینه او را ببیند. یا شاید بهتر است بگویم آینه‌ای که او را بنماید! آن آینه کدام است و چیست؟!

پیشنهاد

گل‌ها در گل‌ها

مجموعه «موسیقیایی» با کلام و بی‌کلام «به یاد گل‌ها» شنیدنی است که حاصل اندکی از ۶۰ سال آهنگسازی، آهنگ‌پردازی، نواسازی یا هرآنچه که در فرهنگ موسیقی ایرانی قلمداد می‌شود از میلاد کیایی چهره سرشناس و مؤثر موسیقی ایرانی است. او هنرمندی است که از زوایای گوناگون به موسیقی می‌پردازد. پردازش و پرداختن از دانش و عواطف که توأمان از کودکی با پدر و برادرش از این موهبت الهی بهره‌مند شده است.

گفتنی است فرهنگ شنیداری آن دوران در رادیو ایران، با تربیت شنیداری میلاد کیایی مصادف بود که کودکی خوش ذوق و مستعد در آموختن بود که این نشان از سلامت فن موسیقآ آن دوران به واسطه هرآنچه شنیدنی از نوع مباح است در رسانه فراگیری چون رادیو به سمع و نظر مردم هوشیار می‌رسید: «گل‌های جاویدان» «گل‌های صحرایی»، «برگ سبز»، «کن‌نوازان» و «هم‌نوازان» و دیگر برنامه‌های ژپری که سعی داشته‌اند موسیقی ناب را که همانا موسیقی اصیل بی‌کلام است در کنار شعر ناب ایرانی از شعر و ترانه‌سرایان متقدم و نیز نوپرداز در کارگان (ریزوتر) به‌طور منظم، دقیق و هوشمندانه بچکانند تا فرهنگ سترگ و موسیقی ایران زمین به هر دلیلی به فراموشی سپرده نشود.

میلاد کیایی در آلبوم «به یاد گل‌ها» به یاد زنده‌یاد داوود پیرنیا با دقت از تعدادی آثار شاخص خود انتخاب‌هایی از نمونه‌های با کلام و بی‌کلام داشته که در بخش آهنگ ترانه‌ها، سروش مظفری را صدای خوب به درستی از عهده‌آن برآمده و با خوانش درست از ترانه‌های مهدخت مخبر و بهرام ترکمان، توانسته مهر تأییدی بر انتخاب آهنگساز برزند تا آنجا که آهنگ و صدا بر هم منطبق و دلنشین شده‌اند و شنونده را به حظ کافی می‌رسانند. نوع خوانش خواننده به دوران پس از گل‌های جاویدان برمی‌گردد که خوانندگان نامی همچون اکبر گلپا، استاد آوازی که سرآمد متفاوت شنیدن فرهنگ آوازی و ترانه‌خوانی بود و به عبارتی رو باعث شد آوازخوانی به ورطه نابودی نرود تا نسل نو با انگیزه بیشتر حامی آواز و تحریر و چهچه و ظرایف و دقایق موسیقی دستگاهی درکنار تحریفات و حجمه‌هایی که از فرنگی مآب‌ها در زندگی و موسیقی ایرانی رخنه کرده بود، باشند.

در این آلبوم قطعات بسی کلام روح تازه‌ای برای شنیدن قطعات با کلام می‌دهند آن هنگام که شنونده از ابتدای لوح فشرده به ترتیب شنوای کل مجموعه است. چنین و حُسن انتخاب ابتدا تا انتهای قطعات به همراه دکلمه‌های دلنشین و نغمه‌وار قاطمه آل عباس و میلاد کیایی درمابه‌های نوا، شور، دشتی و ابوعطا ستودنی است؛ «قدمه شور»، «آز آتشکار»، «آز آمل گل‌ها»، «نی نوازی»، «چه توان گفت»، «عود نوازی»، «مهر و ماه»، «سرودی تازه بخوان»، «آز آشکارا-تکرار» و «ای هم‌زبانان - برگرفته از تم کردی».

موسیقی ایرانی، سرشار از رنگارنگی و شنیدنی‌هایی است که از سوی موسیقیدانان با گرایش‌ها و گونه‌های متنوع در پهنه موسیقی ملی ایران روانه گوش‌ها می‌شود. این بار نیز میلاد کیایی با رمزآشنایی به فرهنگ مردم و سبک شنیداری و

زندگانی خانواده ایرانی برای بهتر شنیده شدن آثار موسیقایی‌اش از جوانی تا کنون گوش‌نوازان سعی و کوشش دارد.

از میلاد کیایی به خاطر محبت‌های بی‌دریغ‌شان نسبت به نویسنده این یادداشت در نوشتار آلبوم «به یاد گل‌ها» و برگزاری رونمایی از آن در ۲۰ خرداد در فرهنگسرای ارسباران نهایت سپاس را دارم.

به یاد گل‌ها

آهنگساز: میلاد کیایی

ناشر: رازی آذر کیما

سال ۱۳۹۹

- تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پيامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۳۱۳ روابط عمومی: **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
- صندوق پستی:** ۸۸۷۵۰۵۲۸۸•**امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰
- چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌چم
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارند‌ه گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷(۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

در عجبم از کسی که کوه را می شکافد تا به معدن جواهر برسد،ولی خویش را نمی‌کود تا به درون خود را یابد.

خواجۀ عبدالله انصاری

یادداشت

